

יתכן כי האורח התכלכל בגלל ההתנגדות הבלתי-צפויה. הוא ירה כדור שני — וזה פגע באיזור הלב של ליבנה. הרוצח נבהל, עזב בריצה את חדר-המיבצעים. יתכן כי הדלת החיצונית לא הייתה סגורה היטב. יתכן גם שהרוצח הורץ מים הנרצח את המפתח לשעת-חירום שברשותו. הוא ויתר על השוד, מפני שאיבד את הדקות היקרות, וידע שבכל רגע צריכים להיכנס מוביליהכסף, שהכירו את פניו.

* * *

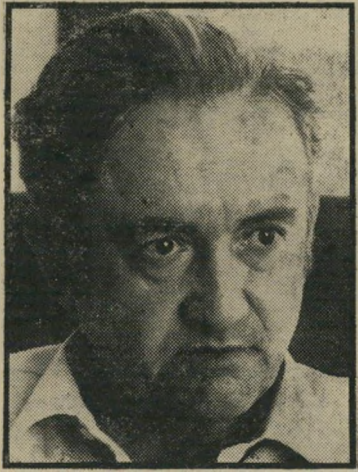
ליבנה, הפצוע אנוש, גרר את עצמו חזרה לשולחן-הפיקוד, הרים את הטלפון, חייג את המיספר 100 של המשטרה, הודיע בקול חלוש: „שודדים בברינקס! פגעו ב...“ משולחן המיבצעים גרר את עצמו חזרה אל החדר החיצוני, יצא מן הדלת החיצונית, צנח לפניה ארצה. לאורך כל הדרך, הלך וחזר, השאיר כתמי-דם. בינתיים ברח הרוצח, כשהאקדח שהיה לופ בידו. הוא לא ידע כי מרוב בהלה איבד את המחסנית בחדר-המיבצעים. בי-החזיקו באקדה יצא מן המרתף החוצה, רץ לכיוון רחוב מוהילבר הסמוך, שם זרק את האקדה על גגו של בית נמוך. אחד מעובדי מיגדל שלום ראה את הבורח. תחת לרוץ אחרי האיש המזויין, הודיע על כך לפקיד-המודיעין של הבניין. תוך זמן קצר באה המשטרה. השוטרים ראו את הפצוע שוכב ליד הדלת של ברינקס התרגש, שכח את תפקידו לסרוק את הסביבה. כשבאו מפקדיו, לא ידע להגיב אם הדלת הייתה סגורה או לא. ליבנה הועק לבית-החולים איכילוב.

החשודה שרה דנוך בת ה-23, חברתו של עמוס אוריין, שלפי טענת המשטרה נתנה לו מחסה במשך הלילה, ועזרה לטשטש עיקבות.

החשוד עמוס אוריין, מעובדי חברת ברינקס, שנעצר למחרת יום הרצח, כאשר בא לעבודתו במשרד ברינקס, 17 יום אחרי שהחל עובד בחברה, התמונה צולמה כאשר הובא לבית-המשפט.

חשוד ברצח

עם תעודת יושר

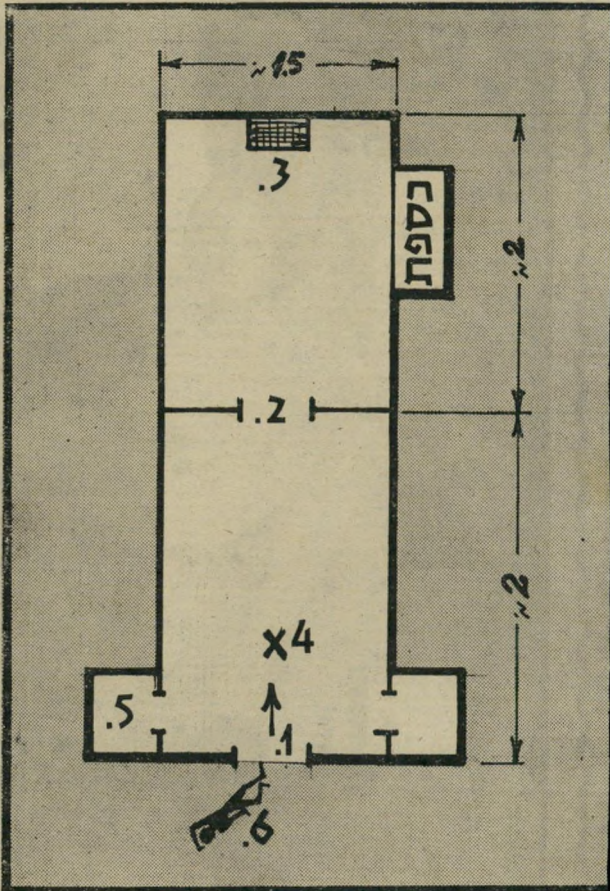

המנהל יעקב אליאב, מנהל של חברת ברינקס ישיר ראל, העוסקת בהעברת כספים מבנקים וחברות ושמירתם. אמר אליאב: „רק מטורף דף יכול לנסות לפרוץ את הכספת שלנו.“

שם מת מבלי שהוציא הגה מפיו. למחרת הבוקר הגיע עמוס אוריין ליעבודתו בחדר-המיבצעים של ברינקס באיזור של שעתיים, מדוע? „ליבנה אמר לי לבוא יותר מאוחר“, אמר.

אוריין, 24, נתקבל לעבודה רק לפני 17 יום, כשבדיו תעודת-יושר מטעם המשטרה. הוא זוהה על-ידי העובד, שראה את הרוצח הבורח. היכן בגדיו מאתמול? „איבדתי אותם בתחנת-האוטובוסים.“ הרי כן היה בלילה? „אצל החברה שלי, שרה דנוך.“ כשנשאלה שרה, גרושתו של איש העולם התחתון עודד קפליצקי שנרצח, מתי בא אוריין? „אינני יודעת. ישנתי!“ חוקרי המשטרה טוענים שחברת ברינקס קיבלה לעבודה עובדים חדשים, הכניסה אותם לעבודה לפני שסיימה את הבדיקות הביטחוניות לגביהם. מחזור העובדים רב, בגלל המשכורות הנמוכות. העובדים שהתפטרו פיטפטו, סיפרו ברבים על סיי-דוריה-ביטחון. העובדים, המטפלים ב-400-500 מיליוני לירות, קיבלו שכר של 400-500 ל"ל לחודש נטו.

מנהל ברינקס, יעקב אליאב, ותיק לח"י, אישר זאת. „רק מטורף היה מנסה לבצע כאן שוד“, הוסיף, בטענו שסידוריה-בייטחון הם מושלמים. המשטרה סברה אחרת. לדעתה, אסור שיהיה אדם יחיד בחדר-המיבצעים, וחטרה טלוויזיה במעגל-סגור, המאפשרת למי ש-בפנים לראות מה קורה בחוץ. החשוד דרש לא מכבר העלאה במשי-כורת. כשזו לא ניתנה לו איים, לדרבי-המשטרה, להתפטר.

הדלת המשוריינת זוהי דלת הכניסה המשוריינת של משרד חברת ברינקס, במרתף מיגדל שלום. מכאן מעבירים את הכספים מהמכוני-ניות המשוריינות לכספת. בתמונה נראה רביסמל נחום יחזקאל.

זירת הפשע (1) דלת הכניסה לחדר המיבצעים. (2) דלת ביטחון נוספת. (3) שולחן של ליבנה. (4) האיזור בו נאבק ליבנה עם הרוצח. (5) מחסן בו נמצא כסא שבור. (6) כאן נמצאה גופת ליבנה.